

RESUM DE LEGISLACIÓ I JURISPRUDÈNCIA

LEGISLACIÓ

1. Reial decret llei 1/2019, d'11 de gener, de mesures urgents per adequar les competències de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència a les exigències derivades del dret comunitari en relació amb les Directives 2009/72/CE i 2009/73/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat i del gas natural.
BOE núm. 11
Publicació: 12/1/2019
2. Reial decret llei 3/2019, de 8 de febrer, de mesures urgents en l'àmbit de la ciència, la tecnologia, la innovació i la universitat.
BOE núm. 35
Publicació: 9/2/2019
3. Reial decret 17/2019, de 25 de gener, que modifica el Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat per RD 2064/95, de 22 de desembre.
BOE núm. 33
Publicació: 7/2/2019
4. Resolució de 6 de febrer de 2019 de la Direcció General del Tresor i Polítiques Financeres, per la qual s'actualitza l'annex 1 inclòs en la Resolució de 4 de juliol de 2017, de la Secretaria General del Tresor i Política Financera per la qual es defineix el principi de prudència financera aplicable a les operacions d'endeutament i derivats de les comunitats autònomes i entitats locals.
BOE núm. 33
Publicació: 7/2/2019
5. Resolució de 14 de gener de 2019, de la DGT per la qual s'estableixen mesures especials de regulació del trànsit durant el 2019
BOE núm. 18
Publicació: 21/1/2019
6. Reial decret 1398/2018, de 23 de novembre, pel qual es desenvolupa l'article 25 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, quant al sistema de compensació equitativa per còpia privada.
BOE núm. 298
Publicació: 11/12/2018

7. Reial decret 1449/2018, de 14 de desembre, pel qual s'estableix el coeficient reductor de l'edat de jubilació en favor dels policies locals al servei de les entitats que integren l'Administració local.
BOE núm. 302
Publicació: 15/12/2018
8. Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
BOE núm. 11
Publicació: 12/1/2019
9. Decret llei 1/2019, de 8 de gener, de necessitats financeres del sector públic en matèria de funció pública i tributària en pròrroga pressupostària.
DOGC núm. 7785
Publicació: 10/1/2019
10. Decret llei 2/2019, de 22 de gener, de modificació de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, per tal d'incorporar mesures contra els trastorns de la conducta alimentària.
DOGC núm. 7795
Publicació: 24/1/2019
11. Decret llei 4/2019, de 20 de gener, de mesures urgents en matèria de transport de viatgers mitjançant el lloguer de vehicles amb conductor.
DOGC núm. 7800
Publicació: 31/1/2019
12. Decret 31/2019, de 5 de febrer, pel qual es modifica el Decret 75/2007, de 27 de març, pel qual s'estableix el procediment d'admissió de l'alumnat als centres en els ensenyaments sufragats amb fons públics.
DOGC núm. 7805
Publicació: 7/2/2019
13. Decret 273/2018, de 20 de desembre, pel qual s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, mentre no entrin en vigor els del 2019.
DOGC núm. 7776
Publicació: 28/12/2018
14. Resolució de 22 de gener de 2019, del Congrés dels Diputats, per la qual s'ordena la publicació de l'Acord de DEROGACIÓ del Reial decret llei 21/2018, de 14 de desembre, de mesures urgents en matèria d'habitatge i lloguer.

BOE núm. 21
Publicació: 24/1/2019

15. Resolució de 22 de gener de 2019, del Congrés dels Diputats, per la qual s'ordena la publicació de l'Acord de convalidació del Reial decret llei 24/2018, de 21 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria de retribucions en l'àmbit del sector públic.

BOE núm. 25
Publicació: 29/1/2019

16. Resolució de 22 de gener de 2019, del Congrés dels Diputats, per la qual s'ordena la publicació de l'Acord de convalidació del Reial decret llei 27/2018, de 28 de desembre, pel qual s'adopten determinades mesures en matèria tributària i cadastral.

BOE núm. 25
Publicació: 29/1/2019

17. Resolució TES/3146/2018, de 28 de desembre, de convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, destinades a cofinançar despeses extraordinàries realitzats pels ens locals i generades pel transport d'aigua destinada al consum domèstic mitjançant vehicles cisterna o per l'execució d'obres o actuacions d'urgència, amb la finalitat de resoldre de manera immediata els problemes de potabilitat o mancança d'aigua (BDNS 434457).

DOGC núm. 7795
Publicació 24/1/2019

18. Ordre HAC/1400/2018, de 21 de desembre, per la qual s'aprova el model 233, «Declaració informativa per despeses en guarderies o centres d'educació infantil autoritzats» i es determinen el lloc, forma, termini i el procediment per a la seva presentació i es modifica l'Ordre HAP/2194/2013, de 22 de novembre, per la qual es regulen els procediments i les condicions generals per a la presentació de determinades autoliquidacions, declaracions informatives, declaracions censals, comunicacions i sol·licituds de devolució, de naturalesa tributària.

BOE núm. 312
Publicació: 27/12/2018

JURISPRUDÈNCIA

1. Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Conclusions de l'advocat general. Mitjançant resolució de la Presidència de la Comissió Nacional d'Informàtica i Llibertats de França es va requerir a Google perquè aquesta societat, després d'haver estimat la petició presentada per una persona física perquè se suprimís de la llista de resultats obtinguda després d'efectuar una cerca del seu nom els vincles que dirigien a una sèrie de pàgines d'Internet, s'apliqués aquesta supressió a totes

les extensions de nom de domini del seu motor de cerca. Google es va negar a atendre dit requeriment limitant-se a suprimir el primer. Davant això la Comissió Nacional d'Informàtica i Llibertats, després d'un previ requeriment va imposar a Google una sanció de 100.000 €, mitjançant demanda presentada al Consell d'Estat (el nostre TS). Google va sol·licitar l'anul·lació de la sanció i el Consell d'Estat planteja diverses qüestions al TJUE.

L'advocat general conclou assenyalant que les disposicions del dret la Unió aplicables a aquest assumpte no regulen expressament la territorialitat de la desreferenciació; per tant, és necessari diferenciar el lloc on s'ha d'efectuar la cerca, en el sentit que les peticions de cerca fetes fora del territori de la Unió no haurien de ser afectades per la desreferenciació. És a dir, no és favorable al fet que les disposicions del dret de la Unió s'interpretin de forma tan ampla que afectin més enllà de l'àmbit territorial de la Unió.

Així mateix, l'advocat general considera que sempre s'ha de dur a terme una ponderació entre el dret fonamental a l'oblit i l'interès legítim d'accedir a la informació. En aquest cas, considera que més enllà de reconèixer el dret a l'oblit, per si mateix, no justifica que per part de Google s'anul·li no només la primera petició sinó tots els enllaços relacionats.

2. Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 22 de gener de 2019, procediment judicial. Carta de drets fonamentals de la UE – article 21. Igualtat de tracte en l'ocupació i no discriminació per motius religiosos. En aquest cas el TJUE reconeix el dret d'un treballador a què se li concedeixi per legislació nacional un dia de vacances en Divendres Sant.
3. Sentència del Tribunal Constitucional 125/2018, de 26 de novembre, Sala Segona, recurs d'empara 5988/2017, que declara nul l'acomiadament d'una regidora de l'Ajuntament de Cadis per vulneració del dret de participació política perquè l'entitat ocupadora, Ens Públic Andalus d'Infraestructures i Serveis Educatius de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports de la Junta d'Andalusia, va prendre la decisió extintiva del contracte per haver superat els límits d'absència justificats en horari laboral i el límit de la jornada corresponent als dos mesos anteriors. El TC empara la treballadora en considerar que en tenir un càrrec electiu té dret a la participació política, dins de l'àmbit de les corporacions locals, i els límits que s'imposen a tot ocupador respecte a l'exercici constitucional d'aquest dret no pot ser limitat de manera graciosa, ja que es tracta d'una manifestació de l'article 23 de la CE.
4. Sentència del Tribunal Constitucional de 17 de gener de 2019, en recurs d'inconstitucionalitat interposat per la Presidència del Govern contra els articles 6, 8, 10 i 11 i la disposició final primera de la Llei catalana 10/2017, de 27 de juny, de voluntats digitals i de modificació dels llibres segon i quart del Codi civil català. El TC ha declarat inconstitucional i nul l'art 10 de la referida Llei per la qual es creava

un registre electrònic de voluntats digitals en considerar que es tracta d'un registre de dret privat que només es pot establir per l'Estat a l'empara de les seves competències exclusives en matèria de registres i instruments públics, article 149.1.8 de la CE.

5. Sentència del Tribunal Constitucional de 17 de desembre de 2018, recurs d'empara contra l'Acord de la Mesa del Congrés dels Diputats sobre la no procedència de sotmetre una proposició de Llei sobre la "modificació de la regulació de la unitat de convivència en relació amb la percepció de les pensions de la Seguretat Social en la seva modalitat no contributiva".

La Sala Primera del TC ha estimat el recurs d'empara presentat pel grup socialista, ja que ha considerat que la decisió de la Mesa del Congrés havia vulnerat el dret dels diputats a exercir les seves tasques representatives amb els requisits assenyalats en la Llei i reconegut en l'article 23 de la CE.

6. Sentència del Tribunal Constitucional de 27 de desembre de 2018, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat presentat pel president del Govern contra la Llei 15/2017, de 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, que estima parcialment el recurs i declara nul l'article 2, apartat 1er complet; l'incís "en relació amb les persones físiques o jurídiques situades a Catalunya", regulat en l'article 2 apartat 3er; l'incís "planificar, gestionar, coordinar i supervisar la ciberseguretat a Catalunya..." regulada en l'article 2 apartat 4.b). El TC entén que aquestes competències s'excedeixen de les del Parlament català en tractar-se de competències exclusives de l'Estat en virtut de l'article 149.1.29a de la CE.
7. Sentència del Tribunal Constitucional de 27 de desembre de 2018, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat interposat per mes de cinquanta diputats socialistes contra la Llei orgànica 1/2014, de 13 de març, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, relativa a la jurisdicció universal.

El TC desestima íntegrament el recurs d'inconstitucionalitat, ja que avala que el dret d'accés a la jurisdicció universal pot ser alterat pel legislador nacional, ja que dita jurisdicció no té un caràcter absolut, tal i com va interpretar en el seu dia el Tribunal Europeu de Dret Humans, perquè pot quedar subjecte a una sèrie de limitacions implícites, principalment, la que fa referència als requisits per a l'admissibilitat del recurs.

8. Sentència del Tribunal Constitucional de 17 de gener de 2019, en recurs d'inconstitucionalitat interposat per la Presidència del Govern contra els articles 6, 8, 10 i 11 i la disposició final primera de la Llei catalana 10/2017, de 27 de juny, de voluntats digitals i de modificació dels llibres segon i quart del Codi civil català. El TC ha declarat inconstitucional i nul l'art 10 de la referida Llei per la qual es creava

un registre electrònic de voluntats digitals en considerar que es tracta d'un registre de dret privat que només es pot establir per l'Estat a l'empara de les seves competències exclusives en matèria de registres i instruments públics, article 149.1.8 de la CE.

9. Sentència del Tribunal Constitucional de 27 de gener de 2019, en qüestió d'inconstitucionalitat plantejada per la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Castilla - León, en relació amb l'últim incís de l'article 152.2 de la Llei d'enjudiciament civil en la seva redacció donada per l'article únic, apartat 17, de la Llei 42/2015, de 5 d'octubre, de reforma de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. El Ple del TC, per majoria, ha acordat desestimar la qüestió d'inconstitucionalitat de l'esmentat incís que deia que "la manca de pràctica de l'avís de notificació no impedirà que la notificació sigui considerada plenament vàlida".

En la Sentència s'explica de manera molt clara la diferència entre notificació i avís, considerant que aquest últim no té garantia d'autenticitat suficient, ja que discorren per dos règims jurídics diferents que no permeten confusió.

10. Sentència del Tribunal Constitucional de 28 de gener de 2019, recurs d'empara contra l'Acord de la Mesa de les Corts de Castilla y León de 20 de desembre de 2017 pel qual es va acordar denegar l'empara sol·licitada per determinats diputats contra la paralització d'una "comissió d'investigació" i l'obstrucció per la via de fet dels drets dels càrrecs públics. La Sala Segona del TC ha estimat el recurs d'empara en considerar que s'han vulnerat els drets dels diputats a exercir les seves tasques representatives amb els requisits assenyalats en la Llei i reconegut en l'article 23 de la CE.
11. Sentència del Tribunal Suprem 1750/2018, de 10 de desembre, en recurs de cassació contra la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid dictada en el recurs contra l'Acord que aprovava el Pla General d'Ordenació Urbana d'un municipi de Madrid per manca d'informe d'impacte de gènere. El TS estima el recurs de cassació interposat per la Comunitat de Madrid i l'Ajuntament contra la Sentència del TSJ de Madrid i considera que l'aprovació del PGOU s'ajustava a dret, ja que considera que si bé no és exigible en el pla impugnat la incorporació d'impacte de gènere, això no impedeix que ho ha de ser en un futur, ja que el Pla va ser aprovat amb anterioritat a la legislació urbanística aplicable en Madrid.
12. Sentència del Tribunal Suprem 1741/2018, de 12 de desembre, en recurs de cassació contra la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid referent als allotjaments turístics. La Sala Contenciosa Administrativa del TS ha declarat nuls per desproporcionats dos articles (un de manera parcial) del Decret 79/2014, de 19 d juliol, que regula els apartaments i habitatges d'ús turístic de la Comunitat de Madrid. La Sentència indica que el fet que per disposar d'un habitatge turístic el

propietari ha de disposar d'un pla signat per tècnic competent és totalment desproporcionat. Això no obstant, respecte a la disposició, declara que la necessitat d'incloure aquest tipus d'habitatge en un registre no és inconstitucional ja que aquest només actua com a mitjà de publicitat oficial o institucional, és a dir com a un canal d'informació turística. Malgrat això, el fet d'obligar a la seva inscripció a totes les empreses turístiques manca de justificació per la qual cosa vulnera la Llei 17/2009, de 23 de desembre, sobre lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici (Directiva Europea de Serveis).

13. Sentència del Tribunal Suprem de 14 de desembre de 2018, Sala Penal, en recurs de cassació, que confirma la Sentència de l'Audiència Provincial de Granada per la qual es va absoldre un exalcalde de la província de Granada del delictes de prevaricació, del qual se li acusava per la contractació de personal temporal entre 2011-2015 per diversos serveis municipals. El TS considera que mitjançant el recurs de cassació no es pot modificar l'absolució de l'acusat per dolo dictada per l'òrgan penal *ad hoc*.
14. Sentència del Tribunal Suprem 12/2019, d'11 de gener de 2019, recurs de cassació contra la sentència de la Secció Primera de la Sala Contenciosa de l'Audiència Nacional de 18 de juliol de 2017, que va desestimar el recurs contenciós administratiu contra la resolució del director general de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades de 14 d'abril de 2015.

La Sala Contenciosa Administrativa del TS ha dictat una sentència en què fixa com a jurisprudència que "la persona afectada per una suposada lesió del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, està legitimada per fonamentar vàlidament un reclamació davant l'entitat proveïdora dels serveis de motor de cerca d'Internet o davant l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, quan els resultats del motor de cerca ofereixin dades substancialment errònies o inexactes que suposin una desvaloració de la imatge de l'interessat". A més, la Sala agrega que els proveïdors dels serveis de cerca en Internet exerceixen lícitament la seva activitat empresarial quan posen a disposició del públic aplicacions o eines de localització d'informació sobre persones físiques i això està emparat en el dret de llibertat d'informació; però estan obligats a preservar amb la mateixa el dret a la vida privada de les persones afectades, impeding qualsevol interferència que pugui perjudicar el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.

15. Sentència del Tribunal Suprem 1835/2018, de 19 de gener, recurs de cassació contra la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid dictada en relació amb la interposició d'un recurs de reposició extemporani contra la liquidació de la tarifa d'utilització d'aigua potable i cànon de regulació d'aigua.

L'objecte d'aquesta sentència consisteix en precisar, mitjançant una interpretació objectiva i subjectiva dels termes de l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de procediment administratiu comú, sobre si la presentació dels escrits, subjectes a termini, en el registre d'una altra Administració pública produeix el mateix efecte jurídic en quant al compliment del termini màxim d'interposició de la reclamació, recurs o altres tràmits. El TS afirma que una Administració pública (en aquest cas municipal) pot presentar vàlidament i eficaçment en el seu registre oficial qualsevol tipus d'escrit, especialment recursos o reclamacions, sent totalment vàlida la data estampada en aquests com a efectiva presentació tal i com si s'hagués presentat en l'Administració destinatària.

16. Sentència de l'Audiència Provincial de Madrid 14/2019, de 18 de gener de 2019, recurs d'apel·lació contra la Sentència del Jutjat Mercantil núm. 12 de Madrid, en relació amb la demanda presentada per la Federació Professional del Taxi de Madrid contra Maxi Mobility. L'Audiència Provincial ha desestimat íntegrament el recurs d'apel·lació interposat per la Federació del Taxi de Madrid contra la Sentència del Jutjat Mercantil núm. 12 que va establir, entre altres qüestions, que l'empresa Maxi Mobility, no exercita la seva activitat mitjançant la plataforma Cabify en règim de competència deslleial donat que la seva condició és de medidora entre el client i el conductor del vehicle.
17. Sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona, Sala Penal, per la qual es condemna a 5 persones que es dedicaven a la venda ambulants a multes de 120 € a 240 € per un delictes consumat contra la propietat industrial a través de la venda ambulants. Els absol del delictes d'organització criminal, ja que no ha quedat provat en tractar-se de persones físiques que treballen independentment.

Petra Mahillo García

Barcelona, 27 de febrer de 2019